

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 171/04-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 9. novembra 2004 v senáte zloženom z predsedu Alexandra Bröstla a zo sudcov Jána Mazáka a Ľudmily Gajdošíkovej o sťažnosti J. G., bytom L. M., zastúpeného advokátom JUDr. M. B., so sídlom P., vo veci porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 62 Cb 188/2000 takto

r o z h o d o l :

Základné právo J. G. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 62 Cb 188/2000 porušené nebolo.

Odôvodnenie :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. júna 2004 doručená sťažnosť J. G., bytom L. M. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. M. B., so sídlom P., vo veci porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) postupom Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 62 Cb 188/2000.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ doručil okresnému súdu 8. septembra 2000 návrh na vydanie platobného rozkazu proti žalovanému BB-ČESMAD, s. r. o., Námestie slobody 5, Banská Bystrica (ďalej len „žalovaný“). Žalovaný podal 8. novembra 2000 proti návrhu odpor. Následne okresný súd návrh sťažovateľa zamietol rozsudkom z 19. marca 2001. Proti rozsudku okresného súdu podal sťažovateľ odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) uznesením zo 7. januára 2001 tak, že rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom období vykonával okresný súd dokazovanie a vo veci nariadil viacero pojednávaní, ale vo veci samej do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu nerozhodol. Z dôvodu neospravedlnenej neprítomnosti sťažovateľa a žalobcu na pojednávaní nariadenom na 21. apríl 2004 okresný súd uznesením prerušil konanie. Sťažovateľ podal proti tomuto rozhodnutiu odvolanie 10. mája 2004.

Sťažovateľ sa 28. mája 2004 obrátil podaním označeným ako „*Sťažnosť na dlhé súdne konanie*“ na predsedu okresného súdu. Toto podanie možno podľa obsahu hodnotiť ako sťažnosť na prieťahy v súdnom konaní podľa § 17 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov.

Podľa názoru sťažovateľa došlo doterajším postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 62 Cb 188/2000 k zbytočným prietahom, a teda k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

Na základe skutočností uvedených v sťažnosti a vyplývajúcich z predložených príloh sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vo veci jeho sťažnosti prijal nasledovný nález:

„1. Základné právo sťažovateľa J. G., nar. 26. 2. 1963, bytom ul. Mieru 374, 031 04 L. M., na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu v Banskej Bystrici vo veci vedenej pod spis. zn.: 62 Cb 188/2000 porušené bolo.

2. Okresnému súdu v Banskej Bystrici sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 62 Cb 188/2000 konal bez zbytočných prietahov.

3. Sťažovateľovi priznáva primerané finančné zadosťučinenie ako náhradu nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch v sume 100.000,- Sk (slovom stotisíc slovenských korún), ktoré je mu Okresný súd v Banskej Bystrici povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

4. Okresný súd v Banskej Bystrici je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy konania vo výške 11.080, - Sk, ktoré pozostávajú z dvoch úkonov tarifnej hodnoty po 4 534,- Sk jeden úkon plus 19 % DPH 870,00 Sk, spolu jeden úkon a dvakrát paušálna suma náhrad po 136, - Sk, a to do 15 dní od doručenia nálezu na účet právneho zástupcu JUDr. M. B. advokáta Advokátskej kancelárie v P. vedený vo VÚB a. s. D. K., ex T. č. do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.“

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval a uznesením č. k. II. ÚS 171/04-10 z 15. júla 2004 ju prijal na ďalšie konanie.

Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľa a predsedu okresného súdu, aby sa vyjadrili, či trvajú na tom, aby sa vo veci

konalo ústne pojednávanie. Predsedu okresného súdu zároveň ústavný súd požiadal, aby sa vyjadril k sťažnosti a predložil ústavnému súdu spis sp. zn. 62 Cb 188/2000.

Právny zástupca sťažovateľa a predseda okresného súdu oznámili ústavnému súdu, že netrujú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie.

Vyjadrenie predsedu okresného súdu bolo ústavnému súdu doručené 2. novembra 2004. Popri podrobnej chronológii doterajšieho priebehu namietaného konania sa v ňom okrem iného uvádza:

„Podľa vyjadrenia zákonného sudcu dĺžka dokazovania je nepochybne ovplyvnená tým, že účastníci nevystupovali jednoznačne pokiaľ ide o skutočnosti v súvislosti s ich vôľou pri uzatváraní zmluvného vzťahu, t. j. či išlo o zmluvu o preprave, zasielateľskú zmluvu resp. zmluvu o medzinárodnej preprave. Skutkové okolnosti boli ovplyvnené aj tým, že rozhodujúce skutočnosti nastali v Taliansku a ich preukázanie súvisí s ďalšími zmluvnými vzťahmi, ktorých účastníkmi neboli účastníci konania.

Žalobca predložil návrhy dôkazov, avšak nepriamych, čo objektívne predlžuje zistenie skutkového stavu.

Súd vykonal dôkazy navrhnuté žalobcom. Ďalšie úkony súdu od vypočutia svedka smerovali k definitívnemu odstráneniu právnej neistoty. Za účelom zistiť spoľahlivé a presvedčivé podklady pre rozhodnutie súd považoval za potrebné vypočuť žalobcu k svedeckej výpovedi (ktorá nepotvrdila tvrdenia žalobcu) za účelom vytvorenia priestoru žalobcovi uviesť všetky svoje tvrdenia a návrhy.

Súd poukazuje aj na to, že žalobca sám podal návrh na súd skoro po 22 mesiacoch a aj v prípade, že by zaujal stanovisko k tvrdeniam svedka a neboli by navrhnuté ďalšie relevantné dôkazy, súd by bol už vo veci rozhodol. Tiež treba poukázať na skutočnosť, že sťažovateľ je podnikateľom v predmetnej oblasti a mal možnosť zabezpečiť si dôkazy v čase, keď došlo k spornej skutočnosti.“

Zo súdneho spisu sp. zn. 62 Cb 188/2000 ústavný súd zistil, že označené konanie, ktoré bolo v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu rozhodnutím okresného súdu prerušené (21. apríla 2004), bolo v čase rozhodovania ústavného súdu už právoplatne

prerušené uznesením sp. zn. 43 Cob 182/04 z 21. októbra 2004, ktorým krajský súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa, čím ho uznal za skutkovo a právne správne a potvrdil skutočnosť, že obidvaja účastníci označeného konania svojou neospravedlnenou absenciou na pojednávaní 21. apríla 2004 sami spôsobili, že okresný súd nemohol ďalej vo veci konať. Krajský súd v odôvodnení konštatoval, že prerušenie konania sa neprieči účelu konania. Ústavný súd ďalej zistil, že sťažovateľ návrh na pokračovanie v konaní, na čo bol podľa § 110 OSP oprávnený, nepodal a namiesto toho sa v čase prerušenia konania obrátil so sťažnosťou na ústavný súd. Skutočnosť, že rozhodnutím krajského súdu bolo potvrdené rozhodnutie okresného súdu z 21. apríla 2004 sp. zn. 62 Cb 188/2000, spolu so skutočnosťou, že v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu bolo označené konanie prerušené a v čase rozhodovania ústavného súdu bolo rozhodnutie o prerušení konania právoplatné, viedli ústavný súd k záveru, že základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru porušené nebolo.

V nadväznosti na toto rozhodnutie bolo už bezdôvodné zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. novembra 2004